

מקורות פרשת בשלח ה'תשפ"ה איך להפסיק להתלבט ולקפוץ למים?

הטוב נעשה הנס ונבקע הים.

משך חכמה: ציווה ה' למשה שיסע **אחרי העם** והמה ילכו בתוך הים... ויבקע להם. לכן כתוב 'ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם' וזה משה, כמ"ש בחגי 'חגי מלאך ה'".

סוטה לו,א: זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים, קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה.. לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל, שנאמר 'היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו' [וממשיך 'הים ראה וינוס'], אלא מה טעם הייתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו, משום דהים ראה וינוס (מהקפיצה של נחשון, נשיא שבט יהודה).

אגרות קודש הרבי מליובאוויטש ח עמוד רעו: על דרך צחות יש לומר, הנה אמרו 'קשה לזווגם כקריעת ים סוף' ובאיזה אופן נקרע הים? דווקא על ידי קפיצת איש לתוך הים בלי חשבונות יתרים ורק שידע שזהו רצון השי"ת ונטיית המטה על ידי משה רבינו.

אגרות קודש ו עמוד שנו: מה שכותב אשר קשה למלאות עתה את הפעולות הנחוצות, הנה צודק בדברו, אבל ידוע מרז"ל שהקב"ה אינו מבקש אלא לפי כחנו ועלינו להתחיל במילוי שליחותינו וכשעושים זה בלי פניה צדדית ובלב שלם - מצליח השי"ת למעלה מדרך הטבע. ע"ד ספור רז"ל אשר רבי חנינא בן דוסא ראה אנשי עירו מעלים עולות ושלמים והוא אינו מעלה לגודל עניותו, מצא אבן אחת וסתתה וייפה אותה אבל לא הי' בידו לשכור פועלים להובילה, זימן לו הקב"ה מלאכים בדמות בני אדם והסכימו להעלותה בשכר מועט, אבל תנאי התנו: **'ובלכר שתתן ירך ואצבעך עמנו'**. אינו מובן: למה שתיתן אצבעך והם המעלים? אלא שצריך לפתוח כחודו של מחט, להתחיל בעבודה אף שלכאורה ע"פ שכל אינו רואה איך שיבוא הדבר לידי פועל - ואם עושה זאת באמת ובתמים מצליח.

3. ישמח ישראל שבת חוה"מ פסח את קלת: משמיה דהרה"ק רבי שמחה בונם מפרשסיחא: אצל הים לא עלה על דעת אחד מישראל אשר יקרע להם הקב"ה הים ויעברו בתוכו בחרבה. רק לכל אחד מישראל היה אופן אחר להישועה וה' הושיעם בישועה כזאת - אשר לא עלה על לבם כלל. כן הוא בעניין הפרנסה, שהקב"ה זן ומפרנס לאיש מהאופן אשר לא עלה על לבו מעולם.

1. סוטה ב,א: וקשין (רש"י: לפני הקב"ה) לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר (תהלים סז,ז) 'אלקים מושיב יחידיים ביתה, מוציא אסירים בכושרות' (הפסוק משווה בין הקמת בית ל'מוציא אסירים בכושרות', שהוא קריעת ים סוף, כמבואר בתוספות שאנץ: פירוש 'כושרות' - בכי ושירות, בכי למצרים ושירה לישראל, וזה היה בקריעת ים סוף, שהמצרים טבעו וישראל שרו על הים).

פסחים ק"ח: קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, דכתיב (תהלים קלז,כ) 'נותן לחם לכל בשר' וסמך ליה (בפסוק יג) 'לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסוד'.

ויקרא רבה ח,א: שאלה מטרוניתא אחת את ר' יוסי בר חלפתא: בכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו? אמר לה: בשישה ימים. ומאותה שעה עד עכשיו מהו עושה? אמר לה: מזווג זיווגים... בתו של פלוני לפלוני, ממונו של פלוני לפלוני... ואם קלה היא בעיניך, קשה היא לפניו כקריעת ים סוף. מה עשתה? הביאה אלף עבדים ואלף שפחות והעמידה אותן שורות שורות ואמרה פלוני לפלונית, פלוני לפלונית. בכוקר באו אצלה, זה מוחו פצוע וזה עינו שמוטה, זה אומר איני רוצה לזו וזו אומרת איני רוצה לזה. שלחה לרבי יוסי: אמת היא תורתכם, נאה ומשובחת. אמר: לא כך אמרתי לך? אם קלה בעיניך, קשה לפני הקב"ה כקריעת ים סוף.

אלישיך שמות יג,א: מי לא ידע כי בריאת כל העולמות לא היו לפניו בקושי, כי בלא עמל ויגיעה ברא את העולם, אלא 'בדבר ה' שמים נעשו' - ומה גם עתה קריעת ים סוף או מזונות האדם וזווגו?

סוטה שם: והא אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני שדה פלוני לפלוני? הא בזיווג ראשון והא בזיווג שני.

רש"י: זיווג ראשון לפי המזל (שנקבע קודם יצירת הוולד) וזיווג שני לפי מעשיו (לפי ההתאמה ביניהם ולא נגזר מראש) ולכן קשה לזווגן - לפי שאינה בת זוגו (שנועדה לו מלכתחילה).

2. שמות יד: ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרים את מטך ונטה את ירך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה.

אור החיים: היה לו לומר 'הרים את מטך' ואחר כך 'דבר אל בני ישראל ויסעו'? אלא 'מה תצעק אלי', כי אין הדבר תלוי בידך, הגם שאני חפץ עשות נס, אבל הם אינם ראויים ומדת הדין מונעת... אלא דבר אל בני ישראל ויתעצמו באמונה בכל לבם ויסעו אל הים קודם שיחלק על סמך הבטחון כי אני אעשה להם נס ובאמצעות זה תתגבר הרחמים. ואז 'אתה הרים את מטך', כי באמצעות המעשה